

Arrest

nr. 53 933 van 27 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. SINAEVE en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Serviër uit Belgrado, Servië. U heeft de Servische nationaliteit. Sinds 2003 heeft u een relatie met X (O.V. 6.484.149), een Roma-zigeunerin. In 2007 kwamen twee skinheads naar jullie huis die vroegen naar uw broer Nenad. U was afwezig. De skinheads kwamen met geweld het huis binnen en sloegen en beledigden uw partner. Een buurvrouw snelde ter hulp waarop de belagers vertrokken. De politie werd meteen verwittigd en kon één van de belagers arresteren. De man werd de dag van de arrestatie of de dag erna terug vrijgelaten. Toen u de politie om verdere inlichtingen vroeg, zei de politie over onvoldoende bewijzen tegen de man te beschikken en dat de betrokkene verklaard had dat uw partner hem met een mes had aangevallen. Uw partner ging voor haar verwondingen naar het ziekenhuis waar ze werd onderzocht. Ze probeerde

eveneens onderdak te vinden in een vluchthuis, maar aangezien dat bedoeld was voor slachtoffers van huiselijk geweld werd ze er niet aanvaard. Uiteindelijk werd de zaak voor de rechtbank van eerste aanleg in Belgrado gebracht. Uw partner werd enkele keren opgeroepen, maar aangezien zij zich niet goed voelde, vroeg ze steeds om uitstel. De rechtbank liet weten dat er enkele documenten (zoals medische attesten) ontbraken in het dossier. U sprak de politie hierover aan die zei alle documenten overgemaakt te hebben en dat het eigenlijk weinig zou baten omdat de daders hoe dan ook moeilijk gevat zouden kunnen worden. U vermoedt dat de politie moedwillig de documenten niet heeft overgemaakt aan de rechtbank omdat uw partner een Roma-zigeunerin is. Ondertussen werd uw partner onrechtstreeks bedreigd. Zo werden slogans op jullie woonblok gespoten en werd er met rubberen kogels in de lucht geschoten. Na een aantal maanden trok uw partner hierdoor haar klacht in. Eind juli 2009 zag u één van de belagers van uw partner op straat. U zei hem naar de rechtbank te zullen stappen. De man lachte enkel. Op 6 augustus 2009 werd aan uw deur geklopt. U deed open en zag twee skinheads staan. Eén ervan richtte een wapen op u en schoot drie keer. U hoorde hen iets over een rechtbank zeggen, maar u kan zich niet meer herinneren in wat voor context. Uw belagers vertrokken meteen. U werd naar het ziekenhuis gebracht waar u werd opgezocht door de politie. De politie vroeg u enkele foto's van mannen te bekijken. Eén ervan herkende u als één van de daders. Terwijl u in het ziekenhuis lag, verliet uw partner Servië en kwam zij naar België, waar ze op 7 september 2009 asiel aanvraagde. Na uw ontslag uit het ziekenhuis enige tijd later, ging u naar de politie om te vragen of uw belagers gearresteerd waren. De politie zei u zich geen zorgen te maken en dat ze dat zouden regelen. U moest nadien nog enkele keren voor de onderzoeksrechter verschijnen en werd hiervoor telkens door de politie bij u thuis opgehaald die u vergezelde tot de onderzoeksrechter. U legde verklaringen af bij de onderzoeksrechter en diende officieel klacht in. De onderzoeksrechter zei u nog opgeroepen te zullen worden. Uit schrik dat uw belager wraak zou nemen naar aanleiding van uw klacht, wachtte u niet totdat uw zaak voor de rechtbank zou verschijnen en verliet u Servië op 9 januari 2010 richting België, waar u op 11 januari 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart (uitgereikt op 18 april 2008 te Belgrado), uw geboorteakte en die van uw echtgenote en dochter (alle uitgereikt op 10 december 2009 te Belgrado), de Servische nationaliteitsattesten van u en uw gezin (eveneens alle uitgereikt op 10 december 2009 te Belgrado) en een ontslagformulier uit het ziekenhuis volgens hetwelk u van 6 augustus 2009 tot 23 september 2009 in het ziekenhuis was opgenomen nadat u door een vuurwapen verwond was geraakt.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Servië verlaten te hebben nadat u en uw partner Suzana Trifunovic in 2007 en 2009 door enkele skinheads werden aangevallen naar aanleiding van de Roma-origine van uw partner. Naar aanleiding van uw laatste confrontatie met skinheads, waarbij u op 6 augustus 2009 werd beschoten, diende u officieel klacht in tegen uw belagers. Uit schrik hiervoor door uw belagers verder geïntimidat te worden verliet u Servië uiteindelijk in januari 2010. Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw problemen met enkele skinheads geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met skinheads in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen en de verklaringen van uw partner duidelijk dat de Servische autoriteiten effectief hebben opgetreden n.a.v. de feiten van 2007. De politie kwam naar uw huis en riep een ambulance op om uw partner naar het ziekenhuis te brengen (CGVS, partner, p.6). Wanneer uw partner nadien verklaringen aflegde bij de politie, werden deze genoteerd. De politie zei uw partner dat één van de belagers kortstondig was gearresteerd en dat de betrokkene verklaard had door uw partner met een mes te zijn aangevallen. De politie zei uw partner niet ongerust te zijn en een oproeping van de rechtbank te moeten afwachten (CGVS, partner, p.7). Uw partner werd één keer door de rechtbank ondervraagd (CGVS, partner, p.7) Uw partner werd meerdere keren door de rechtbank opgeroepen, maar ze vroeg echter steeds zelf om uitstel (CGVS, p.6 en p.12 en CGVS, partner, p.8-9). De rechtbank was uw partner ook ter wille want het uitstel werd ook steeds toegestaan (CGVS, p.12). Uiteindelijk trok uw partner zelf haar klacht in (CGVS, p.6). Ook naar aanleiding van de schietpartij van 6 augustus 2009 traden de Servische autoriteiten op. Zowel u als uw partner verklaarden dat de politie is tussengekomen (CGVS, p.9 en CGVS, partner, p.9). De politie regelde een ambulance en legde u later foto's voor ter identificatie van

uw belagers (CGVS, p.9 en CGVS, partner, p.9-10). U werd nadien meermaals door de politie begeleid naar de onderzoeksrechter waar u verklaringen aflegde en waar u formeel klacht indiende. De onderzoeksrechter zei u vervolgens te wachten op een oproeping voor de behandeling van uw zaak voor de rechter (CGVS, p.10). Gelet op voorgaande blijkt dat de Servische autoriteiten met het onderzoek bezig waren/zijn en op zoek waren/zijn naar de daders. Uw bewering dat de politie zich niet echt met uw problemen lijkt bezig te houden en niet echt veel moeite doet omdat uw partner Roma is en jullie problemen dan ook niet als belangrijk beschouwt (CGVS, p.9 en p.11), is derhalve geenszins gestoeld op enig objectief gegeven. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Wat betreft uw hierboven reeds geciteerde verklaring dat de politie zich niet echt met uw problemen lijkt bezig te houden en niet echt veel moeite doet omdat uw partner Roma is (CGVS, p.9 en p.11) en uw verklaring dat de politie om diezelfde reden in 2007 enkele documenten niet zou hebben overgemaakt aan de rechtbank (CGVS, p.5-6) kan bovendien worden opgemerkt dat, zo blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/ politieel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er door de Servische overheid initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uw verklaring het volgens u gebrekkige optreden en machtsmisbruik van de politie niet aangegeven te hebben omdat u niet wist dat er instanties bestaan waarbij u dergelijke klachten kan indienen en omdat het duidelijk was dat de politie toch niet veel deed, kan niet als afdoende

weerhouden worden (CGVS, p.11). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de Servische autoriteiten wel degelijk optraden naar aanleiding van uw problemen. Bovendien werd uw partner in 2007 bijgestaan door een advocaat (CGVS, p.8). Er kan verwacht worden dat uw advocaat u over deze mogelijkheden om tegen de politie te ageren zou hebben ingelicht.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart en de geboorteaktes en nationaliteitsattesten van u en uw gezin staven louter jullie identiteit en nationaliteit, maar deze staan niet ter discussie. De ontslagbrief van het ziekenhuis toont aan dat u opgenomen werd nadat u door een vuurwapen verwond raakte, wat evenmin door mij wordt betwist, maar levert op zich geen bewijs van de precieze omstandigheden waarin u gewond raakte. Hoe dan ook kan dit document geen ander licht werpen op de bevinding dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van uw problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner Suzana Trifunovic (O.V. 6.484.149) een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de “miskenning van de definitie van vluchteling en dus schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet” en de “miskenning van de definitie van subsidiaire bescherming en dus schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

2.2. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond verklaard worden. Luidens artikel 48/5, § 2, van de vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het zijn grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

2.3. Uit de motieven van de bestreden beslissing -zoals ondersteund door de stukken die zich in het administratief dossier bevinden- blijkt dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen garanderen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Verzoeker betwist de juistheid van deze informatie niet, maar doet gelden wat volgt:

“Verzoeker heeft evenwel bij elke belaging klacht ingediend bij de politie. In 2007 werd de belager evenwel onmiddellijk vrijgelaten. Voorts verschool de politie bepaalde medische documenten en werd de vriendin van verzoeker zelfs uitgelachen door de politie, dit allemaal wegens haar Roma etniciteit. Ook werd verzoeker geïntimideerd door de belagers toen hij meldde naar de rechtbank te zullen stappen. Gezien zijn belagers alles over hem wisten – waar hij woonde, dat hij een kind had-, vreesde hij, volkomen terecht, dat zijn belagers hem zouden kwetsen/vermoorden wanneer de procedure vor het gerecht werd voortgezet.

Bovendien worden personen behorende tot de Roma etniciteit overal genegeerd, ook bij de politie. Zo werd de vriendin van verzoeker ronduit uitgelachen toen ze in 2007 klacht indiende of hiernaar navraag

deed. Ook maakte de politie bepaalde documenten weg, zoals de medische documenten van de vriendin van verzoeker. Voorts gaf de politie zelfs in 2009 verzoeker en zijn vriendin de raad zich te verschuilen voor hun belagers in plaats van de procedure af te wachten.

Ten slotte wist verzoeker helemaal niet dat er een intern controleorgaan klachten behandelde die met het optreden van de politie te maken hebben. Hij wist helemaal niet dat er verschillende stappen kunnen ondernomen worden om het machtsmisbruik door de politie aan te klagen.

Verzoeker meent het verweer van het CGVS op dit punt te weerleggen. Het was dan ook volkomen onmogelijk om de reactie van de lokale autoriteiten /hogere instanties af te wachten en dienvolgens beroep te doen op de nationale beschermingsmogelijkheden.”

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker zich aldus beperkt tot het herhalen van zijn asielrelaas en het poneren van loutere beweringen over de houding van de politie die niet te verzoenen zijn met de –in de aangevochten beslissing zeer gedetailleerd weergegeven- verklaringen die hijzelf en zijn partner hebben afgelegd tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal, en waaruit op geen enkel wijze de onwil van de politionele autoriteiten, noch deze van de gerechtelijke autoriteiten blijkt. Overigens, wat betreft de mogelijkheid om misbruiken, onwil of corrupt optreden door de politie, aan te klagen bij een intern controleorgaan, en verzoekers argument dat hij daar helemaal niet van op de hoogte was, is de Raad van oordeel dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij, alvorens zich te beroepen op internationale bescherming, alle mogelijkheden tot bescherming door de autoriteiten van zijn land van herkomst uitput, zeker nu de beweerde vervolging uitgaat van privé-actoren. Dat verzoeker onwetend zou zijn omtrent de mogelijke stappen die hij kon ondernemen voor zover hij zich onterecht zou bejegend voelen door de politie, doet hieraan geen afbreuk en is overigens weinig aannemelijk., Enerzijds is er namelijk de vaststelling dat zijn partner naar aanleiding van de gebeurtenissen in 2007 werd bijgestaan door een advocaat en het toch precies diens taak is om te wijzen op alle mogelijke procedurestappen die zouden kunnen worden ondernomen, en anderzijds is er de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat brochures werden gemaakt, in verschillende talen, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om politioneel wangedrag aan te klagen. Ten slotte, wat betreft verzoekers argument dat hij werd geïntimideerd door zijn belagers toen hij meldde naar de rechtbank te zullen stappen, en deze alles over hem wisten zodat hij terecht vreesde dat zij hem zouden kwetsen of vermoorden wanneer de procedure werd voortgezet, wijst de Raad erop dat hoewel de autoriteiten de plicht hebben om hun burgers te beschermen, zij hiertoe geen resultaatsverbintenis hebben. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij zich niet kon beroepen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst, zodat één van de voorwaarden waaraan moet worden voldaan opdat de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend niet is vervuld.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het middel niet gegrond is en dat verzoeker niet heeft aangetoond dat in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. A. WIJNANTS,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS